

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 78. Bernardi Mariæ de Comitibus Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

gemmas, aliaque pretiosa ad decies ^{Sæc. XVIII.}
centena aureorum millia ascenderat, ^{A. C. 1730.}
ejus Agnati inter se divisere. Sepul-
tus est in ejus Ecclesia gentilitia
S. Agnetis in platea Agonali.

§. LXXVIII.

*Bernardi Mariæ de Comitibus Car-
dinalis extrema.*

Pari fato vivis in hisce comitiis sub-
latus est Bernardus Maria Conti
seu de Comitibus, Frater Germanus
Innocentii XIII. Pontificis. Hic Romæ
Anno 1664. die 29. Martii in lucem
editus fuerat, Patre Carolo Duce Poli,
Matre Isabella Ducissa de Muti. Ho-
rum cura Bernardus eximia in Deum
pietate, ac morum innocentia educa-
tus, a Parentibus impetravit, ut ex-
acto decimo sexto ætatis anno Institu-
tum S. Benedicti Congregationis Cassi-
nensis in Romano S. Pauli Monasterio
profiteretur. Jam eo tempore Majores
suos, quorum quatuordecim tiara Pon-
tificia, & undecim Romana Purpura,
ac præcipue virtutibus inclytos nume-
rabat, sibi imitandos proponebat, tam
felici æmulationis successu, ut in ipsum
solum singula Majorum decora simul
confluxisse viderentur. Præprimis vero
altum fodit humilitatis fundamentum;

Sæc. XVIII. infirma enim Ordinis sui munia ob
 A. C. 1730. haud detrectabat, quibus, ut ad Su-
 periorum suorum iussa plene satisfac-
 ret, plures peragrabat Gallæ Cilli-
 pinæ urbes, & plura Benedictinorum
 Cænobia; in Civitate etiam Parmensi
 in cuius agro nonnulla gentilitiæ sue
 Domus prædia habebat, longiores
 traxit moram, ut eo liberius precatio-
 nibus, necnon literariis meditationibus
 vacaret, sicque accinctus ad gravius
 se redderet idoneum. Inde anno Christi
 millesimo septingentesimo Romam
 vocatus, in Monasterio S. Calisti inter
 profundæ humilitatis nebulas tot
 claruit meritis, ut paulopost Prior
 Civitate Assisiensi eligeretur: Romam
 dein iterum advocatus, Monasterium
 S. Paulum Romæ Prior dicitur, qui
 munere non sine maxima laude per-
 functus, Abbas datur Monasterio Ter-
 bariensi in Sabinia. Haud ultra
 men inter parietes domesticos dis-
 tescens Bernardi virtus effugere po-
 erat aciem Clementis XI. qui solus
 meritorum æstimator Virum Terra-
 nensi Ecclesiæ Episcopum præfecit.
 Rara ibi pietatis Zeliqve Apostolici
 cimina edidit, ipse e sacro suggestu
 ad populum dixit, Diæcesin lustravit
 pauperes aluit, & Ecclesias sacra
 pellectili dotavit. Ast ob aeris incle-
 mes

mentiam adversamque valetudinem per plures annos perpessam Episcopatum dimisit, seque in Domum Ducis Poli Fratris sui sese recepit, ubi tempus omne divinis contemplationibus exegit, ac procul ab hominum strepitu vitam egit monasticam. Anno 1721, Dei consilio factum, ut Bernardi Frater Michael Angelus de Comitibus in Petri Cathedram eveheretur Innocentius XIII. dictus, qui Bernardum, invitum licet, ad Lusitani Regis preces Purpura decoravit. Communis lætitiæ signa erant festivi ignes per urbem accensi, solemnibus campanarum sonitus & tormentorum explosio in arce S. Angeli. Sacer quoque Benedictinorum Ordo Venetiis, Neapoli, Genævæ aliisque Italiæ Urbibus publica gaudii testimonia exhibebat, eoquod ex novo hoc sydere præclarissimum lumen Casinatensi cælo accessisset: inde etiam Sacri sui Ordinis Protector nominatus est Bernardus, quem Pontifex, Cardinales, & Romani Proceres donis, ac redditibus ad sustinendum Cardinalatus decorem sibi devincire certabant: Eligebatur insuper in supremum D. Petri Eleemosynarium & Pœnitentiarium Majorem. Attamen tot honores dignitatesque in hunc Virum accumulari eo duntaxat sine videbantur, ut ex eis
 sibi

S. XVIII.
 A. C. 1730.

Sæc. XVIII. sibi labores accrescerent; quotquot
A. C. 1730. nim in Urbe erant sacræ Congregatio-
 nes, illis omnibus erat aggregatus Ber-
 nardus, ut in cunctis studium operan-
 que suam in Apostolicæ Sedis obli-
 quium impenderet. Nec tamen hinc
 oneribus fractus, nec Pontificia Fratris
 benevolentia elatus, ab humilitatis
 femita deflexit, nec a pristina modestia
 sibi ingenita nil adeo recessit, ut potius
 Religiosæ solitudinis amantissimus cum
 Fratribus Cænobii S. Bernardi sui Te-
 tularis frequentissime versaretur, ve-
 tamque soli Deo dicatam ageret. Sa-
 cram tamen hanc quietem nonnihil
 interturbavit obitus Innocentii XIII.
 Fratris sui, cui morituro extrema se-
 luti obsequia ipse impendit, deli-
 quium ob fraterni affectus teneritudi-
 nem passus, dum in solemnem feretro
 expositi dexteram osculo veneratus
 accesserat. Luctum ex hujus obitu
 conceptum nonnihil temperabat singu-
 laris existimatio & favor, quo pariter
 Benedictus XIII. Successor Bernardum
 dignabatur. Id vero in eo singulare
 est, quod gratiam & auctoritatem,
 qua apud neo-electum Pontificem va-
 lebat, nunquam in privatam sui utili-
 tatem, sed in aliorum commodum ver-
 teret: hoc quoque elucet ex eo; cum
 enim Abbas Cassinensis decessisset, &
 oppido-

Sæc. XVIII.
A. C. 1730.

oppidorum ei subjectorum incolæ ad-
versus illum apud S. Sedem graves
detulissent querelas, Benedictus XIII.
hanc Abbatiam in Episcopatum trans-
mutandi consilium ceperat, Bernardus
vero, quamvis hanc Insulam sibi nullo
ferme negotio vindicare potuisset, sum-
mis tamen precibus instabat, ut Pon-
tifex mutato consilio novum Abbatem
eligendi copiam Monachis faceret.
Mortuo hoc Papa Bernardus decima
Aprilis die S. Comitia ingressus, a
nonnullis Cardinalibus in Successorem
expetebatur: At ubi die vigesimo ter-
tio ejusdem Mensis Scrutinium acce-
deret, repente apoplexia correptus
obiit, non nisi sexaginta sex annos na-
tus. Per solutis in Sacello Paulino
exequiis Corpus ejus translatum est
ad Ecclesiam Abbatialem S. Mariæ de
Mentorella Diæcesis Tyburtinæ, quæ
de Jure patronatus illustrissimæ hujus
Familia est.

§. LXXIX.

Innici Caraccioli Cardinalis fata.

Editus est Innicus Caracciolus Nea-
poli die 9. Julii Anno 1642. in op-
pido Martinæ, quod vetustissimæ hujus
Familia feudum est. Pater fuit Fran-
ciscus Martinæ Dux, Mater vero Bea-
trix